

Glasilo OŠ n. h. Maksa Pečarja

Šolsko leto 2022/2023

Naj živi domišljija na Maksu Pečarju!

Dragi bralci in soustvarjalci Vrtiljaka!

Šolsko glasilo je ponovno tukaj. Novo in sveže obloženo z zgodbami, pesmimi, dogodivščinami in likovnimi izdelki ter bogato podprto z domišljijo učencev naše šole. Veliko učencev se je za to priložnost še posebej potrudilo, zato si vsi skupaj in vsak posebej zaslužijo posebno pohvalo. Želim vam še veliko pisateljskega navdiha in poguma, da boste svoje zgodbe še naprej delili z nami.

Naj bodo počitniški dnevi obarvani s sproščenostjo, zabavo, druženjem in dobro prebrano knjigo!

Hvala za pomoč in prijazno sodelovanje sodelavkam, sodelavcem, učenkam in učencem!

Petra Paternoster, urednica

Mladi novinarji in avtorji besedil: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Sodelavci: učenci in učitelji OŠ n. h. Maksa Pečarja

Oblikovalec naslovnice: Julijan Pečnik

Oblikovalec zadnje strani: Aleksej Pečnik

Glavna urednica in oblikovalka: Petra Paternoster

Fotografije: arhiv šole in sodelavk

Lektoriranje: Petra Paternoster

Izdaja: OŠ n. h. Maksa Pečarja

Junij, 2023

Domišljija in ustvarjalnost v 1. triletju

ENCI BENCI NA KAMENCI ... v 1. b

PRSTNA IZŠTEVANKA TA JE REKEL: GREMO SPAT (PALEC), TA JE REKEL: NOČEM SPAT (KAZALEC), TA JE REKEL: GREMO JEST (SREDINEC), TA JE REKEL: NOČEM JEST (PRSTANEC), TA JE REKEL: GREMO RAJE SE IGRAT! (MEZINEC) GAL, VIKTORIA, DAVID G.	PRSTNA IZŠTEVANKA TA JE REKEL: PEJMO NABIRAT HRUŠKE (PALEC), TA JE REKEL: PEJMO SPAT (KAZALEC), TA JE REKEL: RAD BI JEDEL ČIKOLINO (SREDINEC), TA JE REKEL: JAZ BI JEDEL MEDOLINO (PRSTANEC), TA JE REKEL: JAZ PA RAJE LIMOLADOLINO (MEZINEC). GAL, VIKTORIA, DAVID G.
PRSTNA IZŠTEVANKA TA JE REKEL, DA BO JEDEL POMARANČO (KAZALEC), TA JE REKEL, DA BO JEDEL MANGO (KAZALEC), TA JE REKEL: JEDEL BOM BANANO (SREDINEC), TA JE REKEL: RAJE POJEJO KAR VSE IZ HLADILNIKA (PRSTANEC), TA JE PA REKEL, DA BO VSE MAMICI POVEDAL (MEZINEC). SAMUEL IN LIA	PRSTNA IZŠTEVANKA TA JE REKEL: DOLGČAS JE (PALEC), TA JE REKEL: GREMO NA PLAŽO (KAZALEC), TA JE REKEL: VZEMIMO VSE STVARI (SREDINEC), TA JE REKEL: KAJ PA LEŽALNIKI? (PRSTANEC) TA JE REKEL: NA PODSTREŠJU SO VSI (MEZINEC). DIMAS IN ALEKSANDER

IZŠTEVANKA PALČEK ŠEL JE NA SPREHOD, KAZALČEK JE ZAGLEDAL VELIK SOD HRUŠK, SREDINČEK JIH JE SLASTNO POCMOKAL, PRSTANČEK IN MEZINČEK ŠLA STA DOMOV. MARK IN NINA I.	PRSTNA IZŠTEVANKA TA JE REKEL: GREMO V KLOP SEDET (PALEC), TA JE REKEL: NE GREMO V KLOP SEDET (KAZALEC), TA JE REKEL: GREMO HRUŠKE JEST (SREDINEC), TA JE REKEL: GREMO ČEŠNJE JEST (PRSTANEC), TA JE REKEL: GREM MAMICI POVEDAT (MEZINEC), VSI SO REKLI: NE, NE GREMO MAMICI POVEDAT. GREMO RAJE JAGODE JEST! LUCIJA IN YOVANA
PRSTNA IZŠTEVANKA PRVI SE VLEČE KOT POLŽ (PALEC), DRUGI HODI (KAZALEC), TRETJI HITRO HODI (SREDINEC), ČETRTE TEČE (PRSTANEC), PETI PRIDE DO PREPADA IN GA OBKROŽI (MEZINEC). JAVOR IN INA	PRSTNA IZŠTEVANKA PRVI JE ŠEL PO PICE (PALEC), DRUGI JE PRIPRAVIL PIJAČO (KAZALEC), TRETJI JE PRIPRAVIL SLADKARIJE (SREDINEC), ČETRTE JE NAPIHNIL BALONE (PRSTANEC). PETI JE VSE POJEDEL, VSE POPIL IN BALONE SPUSTIL (MEZINEC). JAVOR IN INA

PRSTNA IZŠTEVANKA TA JE REKEL: GREMO SPAT (PALEC), TA JE REKEL: DAJMO VSTAT (KAZALEC), TA JE REKEL: MEJMO PARTY (SREDINEC), TA JE REKEL: DEJMO JEST (PRSTANEC), TA JE REKEL: JA, AMPAK PICO JEST! (MEZINEC) LOVRO IN NINA T.	HRUŠKE V VASI JE ENA HRUŠKA, DVE HRUŠKI, TRI HRUŠKE, ŠTIRI HRUŠKE, PET HRUŠK, ŠEST HRUŠK, SEDEM HRUŠK, OSEM HRUŠK, DEVET HRUŠK, DESET HRUŠK. NASLEDNJI DAN V VAS PRIDE DESET BRATOV IN DO VEČERA NI NOBENE HRUŠKE VEČ. LOVRO IN NINA T.
PRSTNA IZŠTEVANKA MIŠKA KAŠO KUHALA. TEMU JE HRUŠKO DALA (PALEC), TEMU JE JABOLKO DALA (KAZALEC), TEMU JE LIMONO DALA (SREDINEC), TEMU JE POMARANČO DALA (PRSTANEC), TEMU PA POLJUBČEK DALA IN POD ODEJO SE SKRILA. DAVID A. IN MILOŠ	IZŠTEVANKA ENA OVCA GRE V GOZD, DRUGA JO NA PAŠO PIHA, TRETJO VOLK POŽRE, ČETRTO POŽRE LISICA, PETA PA V VODO ŠTRBUNKNE. MIA IN KARANFIL

IZŠTEVANKA BRATEC ŠEL JE NA SPREHOD, IN ZAGLEDAL VELIK SOD. JE JABOLKA POBRAL IN JIH POČMOKAL. GA TREBUH JE BOLEL IN JE MALO POPRDEL. MARK IN NINA I.	PRSTNA IZŠTEVANKA PRVI REČE: NE (PALEC), DRUGI REČE: JA (KAZALEC), TRETJI REČE: JA ALI NE? (SREDINEC) ČETRTI REČE: GREMO SE IGRAT (PRSTANEC), PETI REČE: JAAAA, GREMO SE IGRAT SKRIVALNICE! (MEZINEC) ANDRAŽ IN ANDREJ
PRSTNA IZŠTEVANKA PRVI PRIPRAVI JAJCA (PALEC), DRUGI PRIPRAVI MOKO (KAZALEC), TRETJI VSE ZMIKSA (SREDINEC), ČETRTI SPEČE PALAČINKE (PRSTANEC), PETI JIH POJE (MEZINEC). JAVOR IN NINA I.	PRSTNA IZŠTEVANKA PRVI JE V ROKI DRŽAL VREČKO (PALEC), DRUGI JE DRŽAL METLO (KAZALEC), TRETJI JE PRIPELJAL VREČKE (SREDINEC), ČETRTI JE POBIRAL (PRSTANEC), PETI JE PA VSE RAZTRESEL (MEZINEC). PATRICIA IN LARA
DVA FANTA NEKOČ STA BILA DVA FANTA, IMELA STA POLNO ROŽ. KER ROŽE SO OVENELE, STA POKLICALA CVETLIČARJA, KER NISTA IMELA DENARJA. ANDRAŽ IN ANDREJ	PRSTNA IZŠTEVANKA TA JE REKEL: GREMO JEST (PALEC), TA JE REKEL: GREMO PIT (KAZALEC), TA JE REKEL: GREMO SE ŽOGAT (SREDINEC), TA JE REKEL: GREMO SPAT (SREDINEC), TA JE REKEL: GREMO SE RAJE ŽOGAT! (MEZINEC) IVA IN MATEJ

ULIČNI UMETNIKI V 1. B

USTVARJALNOST IN SODELOVANJE V 1. A

V 1. a. so učenci sodelovali na likovnem natečaju **Objemi prijatelja**.

Sestavljenka prijateljstva je bila na natečaju *Igraj se z mano* nagrajena in razstavljena.

K J E ?

Učenci 2. A so napisali pesem po vzoru pesnika Srečka Kosovela

KJE JE JAGODA?

TAM NA VRTU, ZRELA JE IN ČAKA.

KJE JE ŽOGA?

TAM NA IGRIŠČU, KOTALI SE IN SKAČE.

KJE JE SKOKICA?

TAM V SOBI, SKAČE IN RAZGRAJA.

KJE JE PODMORNICA?

TAM V MORJU, RAZISKUJE IN PLAVA.

KJE JE AVTO?

TAM NA PARKIRIŠČU, VOZI SE IN ČAKA.

KJE JE VRABČEK?

TAM V GNEZDU, MIŽI IN SPI.

KJE JE PES?

TAM NA DVORIŠČU, IGRA SE IN SKAČE.

KJE JE ŽABICA?

TAM V MLAKI, SKAČE IN REGLJA.

KJE JE MORSKI PES?

TAM PRI OBALI, KROŽI IN PLAVA.

KJE JE OPICA?

TAM NA DREVESU, SKAČE IN SE GUGA.

KJE JE LARA?

TAM V GOZDU, SPREHAJA SE S PSOM.

KJE JE KROKODIL?

TAM V REKI, PLAVA IN JE RIBE.

KJE JE RIBA?

TAM V POTOKU, PLAVA IN GLEDA.

KJE JE MIŠKA?

TAM V LUKNJI, ČAKA IN SE SKRIVA.

KJE JE ČEBELA?

TAM V GOZDU, IŠČE ROŽO.

KJE SMO MI?

SMO V ŠOLI, UČIMO SE IN PIŠEMO PESMICO.

Učenci **2. b** so sodelovali v projektu
Sobivanje – Spodbujamo prijateljstvo
 – in nastala je naslednja pesem.

Učenci 2. c so skupaj ustvarili tole pesem o prijateljstvu

PRIJATELJ

Prijatelj je zabava,
ker ni nobena krava.
Z njim vedno super se imamo,
ker imamo vedno zabavo.
Nič nas ne ustavi, ko
radi bi se igrali.
Prijatelji so zato kul,
ker igramo se z njimi ful.
Prijatelj ni šala prijatelj
ve, katere besede bolijo in
katere besede te razveselijo.
Če prijatelja izgubiš, se z
nikomur ne veseliš.
Zato prijatelj je tak,
ki te ima vedno rad.

2.C oš * n.h Maksa Pečarja

DEČEK IN DREVO, KI JE USTVARILO ZABAVO

NEKOČ JE ŽIVEL DEČEK PO IMENU FILIP.

NEKEGA JUTRA MU JE MAMA REKLA, DA NAJ GRE NA TRŽNICO.

NA TRŽNICI JE BILO VELIKO LJUDI IN REČI IN DEČEK JE ZAGLEDAL SEMENA. KER PA JE IMEL ZELO RAD RASTLINE, JE ŠEL POGLEDAT. VIDEL JE SEMENA ZA TULIPANE, ŽAFRAN, MARJETICE IN NARCISE. IZBRAL SI JE NARCISE. POTEM PA SE SPOMNI: »O, SAJ RES, ŠOLA, POZABIL SEM, DA JE PONEDELJEK!«

HITRO JE STEKEL DO ŠOLE IN BIL PRAVOČASEN.

MED POUKOM SE JE V NJEGOVI ŠOLSKI TORBI ZGODIL ČUDEŽ.

V NJEGOVI ŠOLSKI TORBI JE ZRASLO DREVO.

FILIP SE JE VPRAŠAL, KAJ SE DOGAJA.

KUPIL JE NARCISE, ZRASLO JE PA DREVO!

KO JE PRIŠEL DOMOV, JE NA DREVESU ZRASLO VELIKO KORNETOV IN GOR KEPICE JAGODNEGA, ČOKOLADNEGA, VANILIJEVEGA ... SLADOLEDA. NASLEDNJI DAN JE VPRAŠAL STARŠE, ČE LAHKO POVABI PRIJATELJE NA ZABAVO. STARŠA STA MU DOVOLILA IN SEVEDA NISTA VEDELA, KAKŠNO ZABAVO MISLI NAREEDITI FILIP.

KO JE NASLEDNJI DAN PRIŠEL V ŠOLO, JE RAZDELIL VABILA NA ZABAVO PRIJATELJEM. NOTRI JE PISALO:

DRAGI PRIJATELJ, VABIM TE NA MOJO ZABAVO, KI BO V PETEK, 6. 3. 2011, OB 17. URI PRI MENI DOMA NA TRUBARJEVI ULICI 5.

UPAM, DA SE VIDIVA, FILIP.

VSI PRIJATELJI, KI SO BILI POVABLJENI, SO MISLILI, DA JE TO ROJSTNODNEVNA ZABAVA.

KO SO FILIPOVI PRIJATELJI PRIŠLI NA ZABAVO, SO PRINESLI ŠE DARILO. AMPAK FILIP JE REKEL, DA DARILO LAHKO OBDRŽIJO, KER NI IMEL ROJSTNEGA DNE. STARŠA STA ŠELE ZDAJ IZVEDELA, KAKŠNA ZABAVA JE TO. KO SO SE PRIJATELJI ZBRALI, JE FILIP REKEL: »TU SMO SE ZBRALI S PRAV POSEBNIM NAMENOM, SAJ STE PRIŠLI NA SLADOLED PARTY!« JEDLI SO IN PILI. KO JE BILO ZABAVE KONEC, SO SE TEŽKO POSLOVILI. KO SO

OTROCI PRIŠLI DOMOV, SO ŠE DOLGO RAZMIŠLJALI O TEJ ZANIMIVI ZABAVI
PRESENEČENJA.

FILIP JE BIL ZARADI DELA IN GIBANJA ZELO UTRUJEN. REKEL JE, DA BO NASLEDNJIČ,
KO BO ŠEL NA TRŽNICO, BOLJ POZORNO POGLEDAL, KAJ BO VZEL. DREVO PA JE ŠE
VEDNO RASTLO IN IMELI SO VELIKO SLADOLEDA.

VEDNO SO IMELI DOVOLJ SLADOLEDA ZA VROČE DNEVE IN SLADOLEDNO SO ŽIVELI
DO KONCA SVOJIH DNI.

Avtor: NAJA VIRANT

Knjižničarki sporočata

Tudi v letošnjem šolskem letu so učenci radi zahajali v knjižnico, kjer so brali, se družili, učili, delali domače naloge, igrali družabne igre in šah ter reševali mesečne nagradne uganke. Vsak mesec smo izžrebali srečnega dobitnika simbolične nagrade. Prihajali pa so tudi v okviru ur knjižnične vzgoje.

V mesecu oktobru,

mednarodnem mesecu

šolskih knjižnic, so

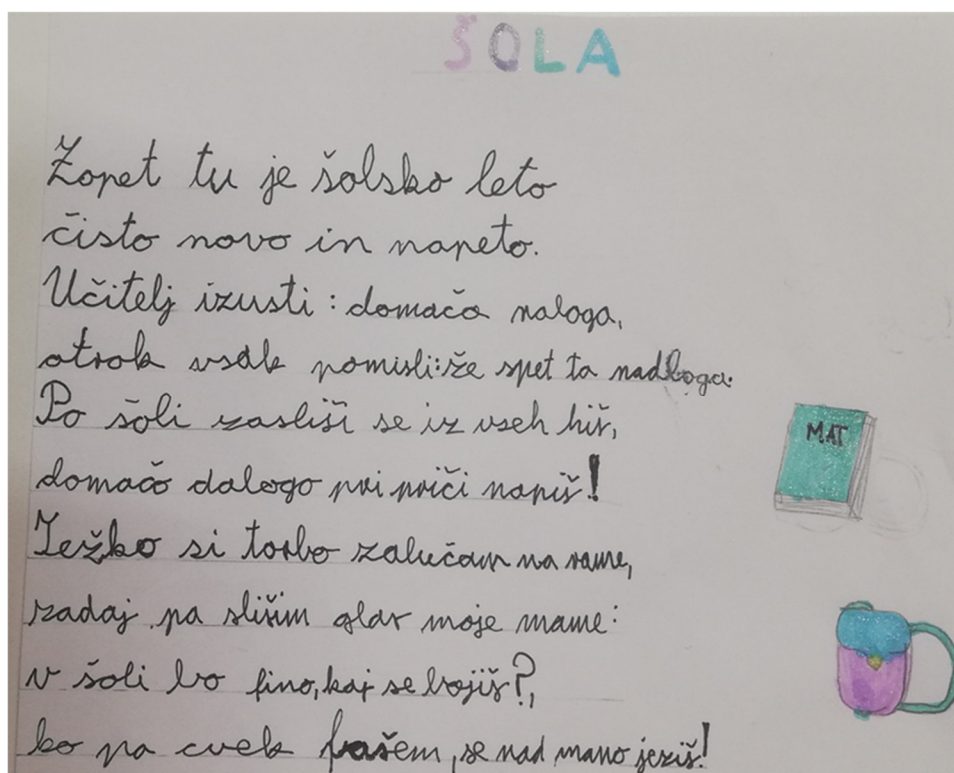
učenci sodelovali na šolskem

likovnem in literarnem

natečaju. Letošnje geslo je bilo

Branje za globalni mir in

življenje v harmoniji.

Sodelovali smo tudi v nacionalnem projektu **izmenjave knjižnih kazalk**, ki smo jih izmenjali z OŠ Prule. Učenci 1. triade pa so se pridružili tudi mednarodni izmenjavi kazalk, in sicer v skupini 7–8 let starih učencev, kjer jim je bila dodeljena OŠ Jurja Dobrile Rovinj (Hrvaška).

Zaključila se je 53. sezona **Vesele šole**. Učenci so morali poznati različne teme:

NASLOV TEME	OPIS
Plečnikovo leto	Ob 150-letnici rojstva arhitekta Jožeta Plečnika pokukamo v njegove stvaritve in spoznavamo zanimivosti iz njegovega življenja.
Ukrajina, ranjena dežela	Ukrajina skozi zgodovino, tudi gladomor, Černobil in končno vojna z Rusijo. Kako pa je z begunci in mednarodno zaščito?
Ni planeta B!	Naš planet je naša edina mogoča prihodnost. Kaj pomenijo podnebne spremembe, zakaj se spreminja vreme, kako vplivajo različne vrste energije? Skupaj v boj proti podnebnim spremembam!
Sonce – naša zvezda	Obiščemo vesolje in spoznavamo Sonce – zvezdo, brez katere na Zemlji ne bi bilo življenja, naš planet pa bi bil temen in hladen.
Ne smeš tega brati, prepovedano!	Prepovedane knjige nekoč in danes: zakaj se še danes prepovedujejo knjige celo v tako razvitih deželah, kot je Amerika? Kaj je sploh cenzura? Katere knjige so (bile) prepovedane in zakaj?
Čarobna zima na krpljah, smučeh in še drugače	Ljudje radi uživamo v naravi, tudi če je zunaj mrzlo. Kako so se razvili zimski športi? Telesno aktivni smo lahko tudi z vajami za posnemanje teh športov. Ne, nismo pozabili: čaka nas svetovno nordijsko prvenstvo v Planiciiii!

Lu C., Iva K., Julijan K., Zoja K., Lejla M. S., Erik Z., Rubi O., Tim G. in Korina R. so osvojili bronasto priznanje na šolskem tekmovanju.

Lu, Zoja, Lejla, Erik, Korina in Iva P. pa so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo na naši šoli.

Korina in Iva P. sta na državnem tekmovanju osvojili srebrno priznanje.

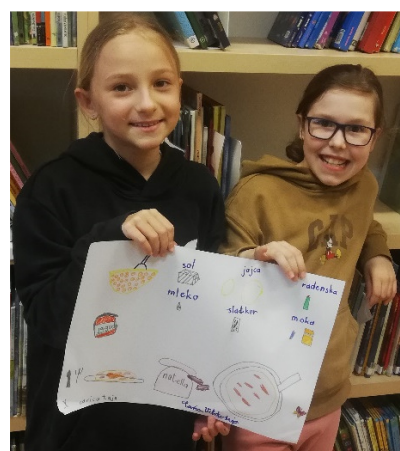
V šolskem letu 2022/23 je že 17. leto potekal projekt **Rastem s knjigo** za vse sedmošolce.

To je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture, ki ga izvaja Javna agencija za knjigo RS.

Z njim skušajo osnovnošolce motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic. V dar so prejeli izbrano knjigo *Reformatorji v stripu* (Boštjan Gorenc, Jaka Vukotič (ilustracije) s pomočjo Kozme Ahačiča).

Prvič smo sodelovali v projektu društva Bralna značka **Medgeneracijsko branje**.

Na več srečanjih so starejši učenci brali mlajšim. Prebrali smo *Kako je gospod Feliks tekmoval s kolesom* Petra Svetine, *Gospod Filodendron in marsovci* Andreja Rozmana Roze, *Dedkov otok* Benjija Daviesa, se o tem pogovarjali in ustvarjali.

Obisk Boštjana Gorenca – Pižame

Marca nas je obiskal literarni ustvarjalec **Boštjan Gorenc Pižama** in pripravil dva zabavna literarna nastopa (ločeno za razredno in predmetno stopnjo) ter učence motiviral k zaključku bralne značke.

Številni učenci so poleg literarne bralne značke opravili tudi **knjižnično bralno značko**: ekološko (216), bralne iskrice (173), bralne medvedke (135), abecednico (67).

V času **pomladnega sejma** je v knjižnici potekala delavnica izdelovanje knjižnih kazalk. V knjižnem antikvariatu pa se je našla prenekateri zanimiva knjiga.

V okviru Knjižničarskega krožka so učenci sodelovali tudi pri **Pižamovi bračni znački**, ki jo je zasnoval Boštjan Gorenc – Pižama, in svoje bralne namige delili v reviji Ciciban. V nadaljevanju objavljamo nekaj njihovih domislic.

Učenci so ob knjigi **Lile Prap Zakaj** sestavljali vprašanja in tudi odgovore.

Ela iz 2. a si je tako zastavila vprašanje:

Zakaj imajo tukani mavričen kljun? Zato, da so bolj modni.

Jaša iz 2. a pa:

Zakaj imajo nekateri dinozavri ostre zobe? Zato, da si lahko izpulijo zob za zobno miško.

Ob knjigi **Ide Mlakar Kako sta Bibi in Gusti ozmerjala čas** pa so učenci razmišljali, kako bi ustavili čas.

Če bi ura hitela, bi jaz bolj počasi delala in bi potem tudi ura bolj počasi delala. Iva, 2. a

Jaz bi bil zlat meč in bi ustavil čas. Jakob, 2. a

Da se takoj začneš igrati, kar ti je všeč. Lana, 2. a

Rečem dolgčas in je čas počasen! Eva, 2. b

Tako, da pozabim na čas. Lara, 2. b

Ustavila bi sonce. Naja, 3. b

Ob knjigi **Jane Bauer Kako objeti ježa** pa so povedali, kdaj so komu priskočili na pomoč.

Mamici sem pomagala peči palačinke. Pina, 2. c

Mami sem pomagal peči pico. Luka, 2. c

Odmaknila sem jajce, da ga ne bi kdo pohodil. Stella Š., 2. c

Jaz sem pomagala mojima sošolkama, da postaneta spet prijateljici. Julija, 2. b

Poskrbeli smo za vrabčka, ki je imel poškodovano nogo. Sofia, 2. a

Z zavzetimi bralkami tretjih razredov se enkrat mesečno dobimo
v bralnem klubu v knjižnici.

Tu se pogovarjamo o knjigi, ki so jo predtem prebrale doma, vsakič pa tudi izvedemo še eno dodatno dejavnost.

Ob *Zvezdici Zasparki* Frana Milčinskega Ježka so tako najprej sestavljale sestavljanke iz knjižnih ilustracij, nato pa izdelale lutke in zaigrale lutkovno predstavo. Ob *Anici in grozovitežu* smo pogledale kratek film in tako spoznale pisateljico te knjige Deso Muck, nato pa smo se o knjigi pogovarjale. Po vzoru ilustratorke Alenke Sottler v pesniški zbirki Anje Štefan *Drobtine iz mišje doline*, so slikale s prsti in prebrale pesem, ki jim je bila najbolj pri srcu. Ob *Pozabljeni kapici* Boštjana Gorenca Pižame je vsaka izbrala eno zgodbo in o njej naredila plakat. Ob februarški knjigi *Romeo ljubi Julijo* Wolframa Hänela pa so naredile trganko v obliki srca in jo dale nekomu, ki ga imajo rade ... Ob knjigi *Kam pa kam, Ciciban* smo si brali najljubša besedila in izdelovali naslovnice za Ciciban. Ob *Grdem račku* Hansa Christiana Andersena smo šivali labode iz filca. Ob knjigi Polonce Kovač *Pet kužkov išče pravega* smo se o knjigi pogovarjali in zaigrali posamezne prizore. Zaključno srečanje pa je bilo namenjeno praznovanju ter izmenjavi bralnih namigov.

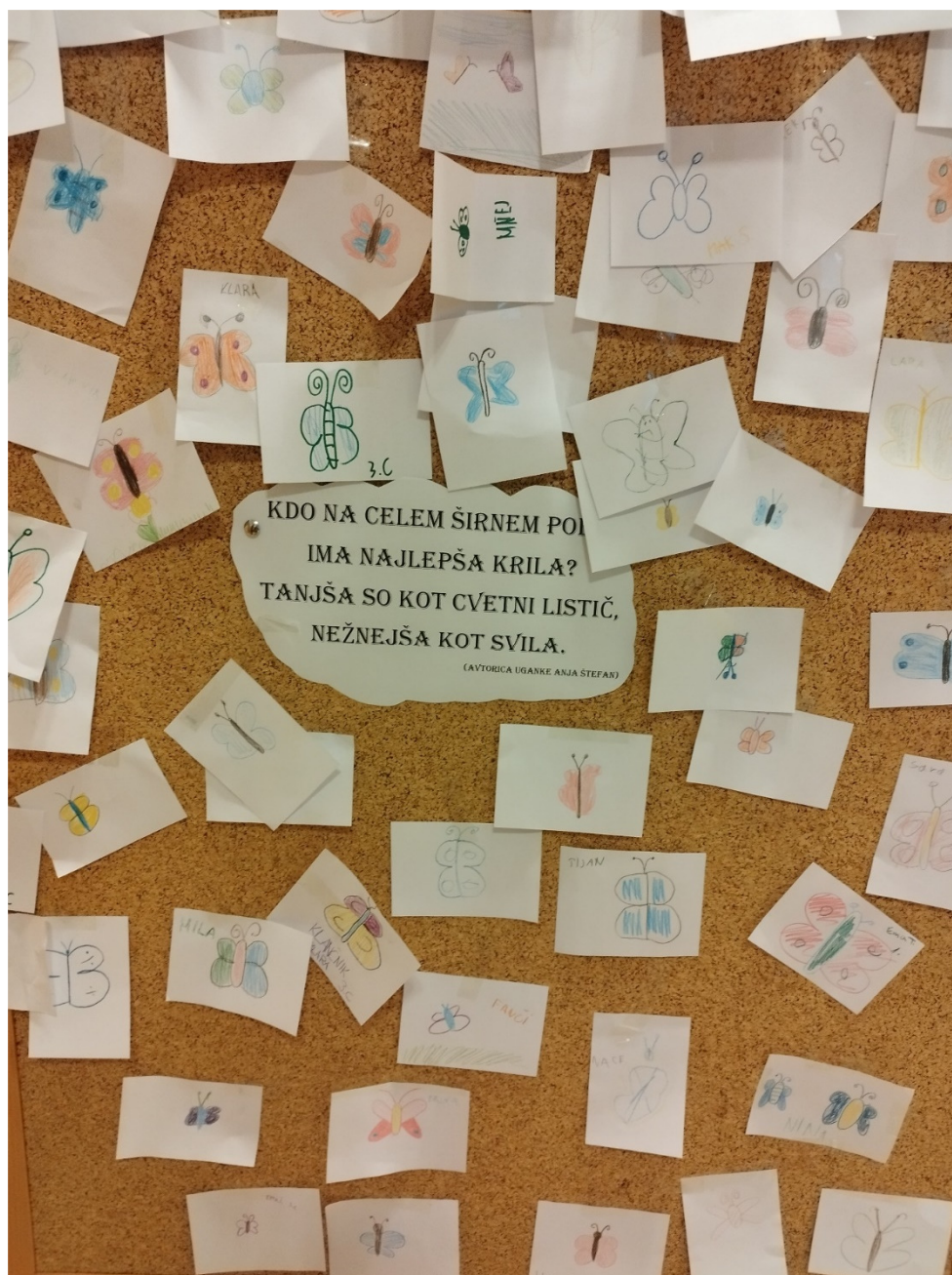

DOGAJALNICE V KNJIŽNICI

V **Dogajalnicah** so učenci bolje spoznali knjižnično gradivo, doživeli prijetno bralno izkušnjo in si izposodili gradivo za domov. Spoznali so pravljice Marcusa Pfisterja, Erica Carleja, Svetlane Makarovič, pripravila sem knjižno avdicijo s knjigami s seznama za bralno značko, jim zastavljala uganke, predstavila stripe, Grimmove pravljice, slikopise, zgodovinske knjige, pripovedovala sem jim slovenske ljudske pravljice, predstavila knjige o živalih, preko zabavnih nalog so spoznali neznano knjigo. V sodelovanju s Petro Stražar so tretješolci ob Evropskem dnevu jezika spoznali knjige v različnih jezikih in reševali še druge naloge, v decembru uživali ob pripovedovanju pravljice v angleščini in slovenščini, se mojstrili v angleškem besedišču in s pomočjo knjig spoznavali naravo ter lovili pomladni zaklad.

Zapisali Damijana Medved in Mateja Miljković

Domišljija in ustvarjalnost in v 2. triletju

Pred vami je nekaj razmišljanj učenk in učencev iz 4.c,
ki razkrivajo, kaj vse jih še čaka v tem letu.

1. Kako pričakuješ, da se bomo imeli na indijanskem taboru četrtošolcev v Osilnici, ki je tik pred nami?

* Komaj čakam, da gremo v Osilnico! Zelo se veselim, ker bo tam gugalnica smrti, kopali se bomo v bazenu in imeli bomo tudi disko za ples. Osilnica je zelo zanimiv tabor, kjer vedno nekaj delaš in ti nikoli ni dolgčas.

Patricija

* Na taboru pričakujem bazene in da bomo v gozdu izdelovali loke in druge stvari. Samo, da se v neznani naravi ne bi izgubili!

Tian

* Mislim, da bo v Osilnici zelo lepo in mislim tudi, da bo to največje doživetje doslej v mojem življenju.

Ula

* Pričakujem, da nas bo čakalo veliko zabavnih iger, zabave nasploh in še veliko več...

Urban

* Na taboru v Osilnici bomo rezljali z nožki, se smejali, imeli pohode ...

Upam, da bomo videli medvede, ker so moje najljubše živali.

Luka

* Pričakujem, da bo tam velik bazen, mnogo konjev in zabaven adrenalinski park.

Tijan

* Pričakujem nepozabno doživetje, gugalnico smrti, grozno zgodbo na pokopališču in veliko zabave. Komaj čakam!

Maks K.

* Upam, da se bomo zabavali, da bomo šli plavat in da bomo šli na dolge pohode.

Maks L.

* V Osilnici pričakujem, da se bomo odlično imeli in da bomo tam dobili nove prijatelje. Upam, da se bomo vsi vrnili zdravi in veseli!

Neža

* Želim, da se bomo zabavali, spoznali nekaj novega ter da spoznamo tudi nove prijatelje in voditelje.

Sara

* Na taboru v Osilnici pričakujem, da se bomo med sabo bolje spoznali. Pa da se bomo nadvse zabavali in odpočili od šole. In tudi zabavali se bomo, plesali, peli in ustvarjali iz lesa. Tudi jaz komaj čakam!

Tjaša

* Komaj že čakam, da gremo v Osilnico! Vem, da bomo tam imeli veliko zanimivih stvari, kot je na primer tek, ljubezenski večer, malo strašno in še kaj ... Komaj čakam, ker bo tako lepo!

Lina

2. Kako bomo preživeli prihajajoče poletne počitnice?

* Poletne počitnice bom najprej preživel na morju na Hrvaškem, potem bomo psa odložili v pasjem hotelu in šli na Zanzibar. Iz Zanzibarja pa v Abu Dabi in še v Kenijo. Pestro bo!

Maks R.

* Počitnice bom preživela malo doma in malo pri babici. Praznovala bom tudi svoj rojstni dan in šla na morje. Moje počitnice so vedno zabavne in vedno se veselim teh zabavnih dni, ki jih bom preživela z družino!

Sofija

* Za počitnice grem na morje. Tam bom plaval in tam bom imel tudi rojstni dan – 10 let! Tam bom jedel torto in to pri Lakiju.

Filip

* Počitnice bom preživela tako, da grem za dva tedna na morje. Potem grem v Italijo za dva tedna in nekaj dni. Ko se vrnemo, bom približno en teden doma, nato pa grem na Korčulo. Šla bom na dva rojstna dneva in v zelo dobre restavracije v več državah.

Vita Amber

* Šel bom na morje in bom jedel škampe in sladoled, plaval bom in skakal v morje.

Miha

* Poletne počitnice bom preživela v Španiji. Upam, da bo zanimivo in da bom tam spoznala veliko novih prijateljev in videla veliko znamenitosti.

Rebeka

3. Kaj vse nas čaka v 5. razredu?

* Mislim, da bo v 5. razredu dobro zato, ker se bomo naučili veliko novih stvari, ki jih zdaj še ne vemo.

Lina

* Moje želje za 5. razred so, da dobim kakšno novo prijazno sošolko, da imam boljše ocene, da bomo vsi prijateljski drug do drugega in da naredim kolesarski izpit.

Pika

* V 5. razredu bom stara že 11 let. V tem razredu bom naredila kolesarski izpit. In še naprej bom imela dobre prijatelje. Nasploh bom več znala in dobila bom nove izkušnje!

Kristina

VČASIH

Včasih v času
deček živel je na klancu
imel je v lasu
dva kovanca.

Ni jedel ni pil
srce imel je žalostno
zato vedno je bil mil
in kovanca dva hranil je.

Hranil ju je za bogastvo,
a da le
volk ne pride
in vse požre.

Nekaj let in pol mine
deček mali izgine.
Kaj se je zgodilo,
Da se je vse smililo?

ODMOR

Odmor, odmor
kratki premor
ne teži,
a le v času lebdi.

Ni ne tesnoba
ne lenoba,
le sproščaj se
in ne reci ne.

Lahko je samo
tako lepo
ni grdo
le čudovito.

SKRIVNOSTNA VRATA

Skrivnostna vrata
kar postanem radovedna
ali bom videla brata
ali postala Petra.

Mogoče bi videla zmaja
ali pa klicala,
ker ljubki pes laja
mogoče pa se smehljala.

Verjetno bi videla rožo
rožo, ki vse dobro prinese
in na kožo ponese
čudovito ljubezen.

Lizi, 5. b

UKRADENA REDOVALNICA

Matic, 6.a

Sinoči se je na naši šoli zgodilo nekaj pretresljivega. Nekdo je naši razredničarki Jani Stare ukradel redovalnico.

Drugi dan smo jo iskali celo razredno uro. Redovalnice nikjer. »Mhm ... Kaj če ste jo pozabili doma?« je pomislil Peterček. Učiteljica je poklicala dva sedmošolca, ki po šoli slovita kot odlična detektiva. Naglo sta odprla vrata: »Kje je zločin?!« Učiteljica jima je vse povedala. »Miha, Kostja, hvala, da sta prišla ...« in je začela pripovedovati, kaj se je sploh zgodilo. Detektiva sta zastavila nekaj vprašanj: »Ste včeraj pustili vrata odklenjena? Ima kdo zelo slabe ocene?« Kostja je vzel svojo beležnico in ostro pogledal. Učiteljica je pomislila in butnila: »Ja, to je to, saj res, ja, včeraj sem imela bralno značko. Ko sem odšla na stranišče, je za nekaj časa, dokler nisem prišla s stranišča, v učilnici sameval Ivan sam. Danes je odsoten, a sem prepričana, da je bil Ivan storilec!«

Naslednji dan je bil Ivan spet nazaj v šoli in trdil, da se je slabo počutil. »Si ti ukradel redovalnico?!« ga je učiteljica oštela. »Ne, prisežem, da nisem bil jaz, nikoli in nikdar še nisem ničesar ukradel,« je resno dejal nedolžni Ivan. »No, kdo pa je potem bil?« se je zanimala razredničarka. Detektiv Miha Količnik se je nečesa domislil in vsem predstavil svojo idejo: »Predlagam, da preverimo prstne odtise.«

In res so jih pregledali. Z posebnim prahom so razbrali dva prstna odtisa na učiteljičini mizi. Eden je bil od učiteljice, za drugega pa niso imeli pojma, zato so odtis nesli k ravnateljici. Ravnateljica je imela enega in edinega, in to je bil odtis Staneta Sixtynine. Ta je imel zelo slabe ocene in bil je učenec razredničarke, ki je pogrešala redovalnico. V šestem razredu je kadil, se drogiral in bil je zloben. Odkorakali so do tega fanta: »Pri priči vrni redovalnico!« Bilo ga je tako strah, da jo je le vrnil. Stane Sixtynine je dobil še zadnji ukor in vrgli so ga iz šole.

Redovalnica je bila spet na varnem, Sixtynine pa je bil izgnan iz šole. Kaj je še boljšega! In vsi so bili spet srečni do konca šolskih dni.

UKRADENA REDOVALNICA

Niko, 6. a

»Kako imenujemo tretji sklon samostalnika?« je vprašala učiteljica učence. »Še en sam dolgcajt,« je Matevž zašepetal Leonu, on pa mu je odgovoril samo: »Jap.« Tako se je začel še en običajen dan na OŠ Maxa Migca. Bili so sredi slovenščine in njihova učiteljica Lola Agarval jim je ravno razlagala o sklanjanju samostalnika. V klopi so sedeli komaj dvajset minut, a so se jim vlekle kot ure. Ko je učiteljica nehala »nakladat«, kot je rekel Matevž, se je lotila še spraševanja.

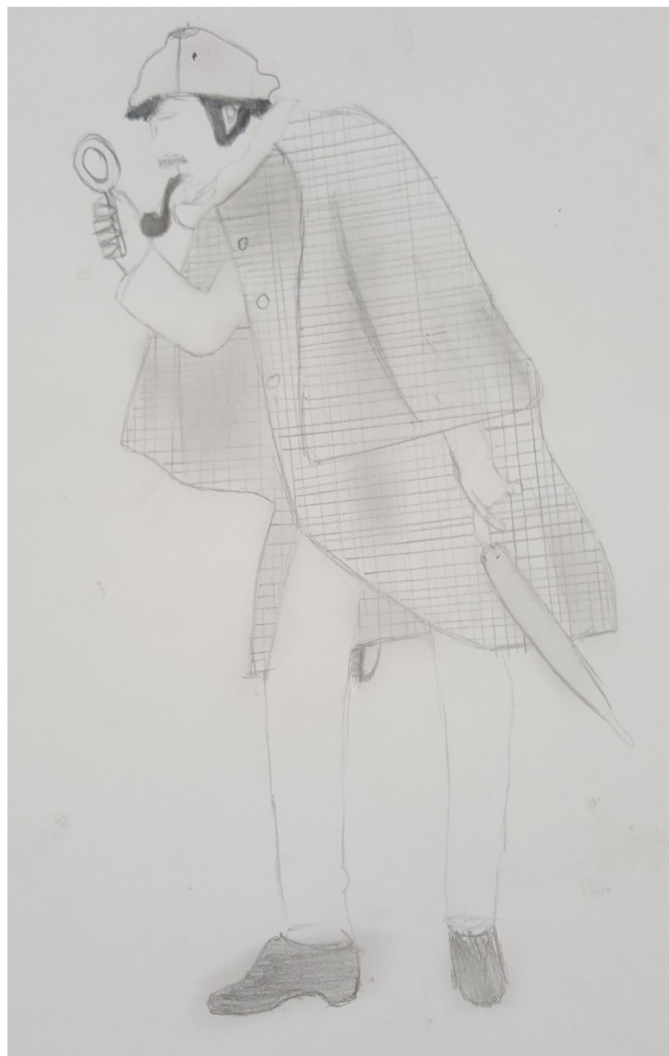
Ko je bilo konec ure, pa je segla v torbo, da bi vzela redovalnico in zapisala ocene. Potem se je začelo divje iskanje. Iskala je povsod: v torbi, na mizi, v predalih, v omari, ampak redovalnice ni bilo nikjer. Miha in Kostja sta se ji tiho približala. »Potrebujete pomoč?« je vprašal Miha. »Miha Količnik in Kostja Veselko. Se mi je kar zdelo, da bosta na vsak način hotela ugotoviti, kdo je bil,« je odgovorila ne preveč presenečena učiteljica. Dovolila jima je, da preiščeta »kraj zločina«. Na koncu sta ugotovila, da tat ni pustil nobenih sledi ali pa jih je zelo dobro zabrisal. Ker nista odkrila ničesar, sta šla domov vse skupaj premislit.

Naslednji dan sta izprašala priče, ki so jima povedale naslednje: na domnevni dan zločina ni nihče videl ničesar sumljivega. Leon je, ko se je vračal s kosila, srečal Ivana, ki je šel proti njihovemu razredu. Špela je pri učiteljici opravljala bralno značko. Dane je rekel, da je bil takrat že doma. Ivan je rekel, da so šli s prijatelji v kino. Ko sta zaslišala priče, sta se vrnila v razred k učiteljici, ki je ravno popravljala teste. »Sta kaj ugotovila?« je vprašala. »Vsi so povedali, da niso videli ničesar sumljivega razen Leona, ki je opazil Ivana, kako gre proti razredu,« je odgovoril Kostja. »Ali je mogoče, da ste, ko ste odšli, pozabili zakleniti vrata?« »Ne,« je odvrnila, »vedno jih zaklenem, ko grem.« »Potem pa bova še malo povohljala po šoli. Morda bova odkrila še kakšno sled,« je rekel Miha in odšla sta.

Namenila sta se naravnost do šolskega računalničarja, da bi pogledala še posnetke varnostnih kamer. Ko sta prišla v računalnico, pa sta ugotovila, da računalničarja ni v njej. Že sta hotela oditi, ko jima je nasproti prikorakal njihov računalničar Rahul Rider s polnim vozičkom računalnikov. Razložila sta mu, kaj se je zgodilo in rade volje jima je pokazal posnetke kamer. Na posnetku se je okoli treh prikazal Ivan, pokljukal je za kljuko njihovega razreda, a vrata so bila zaklenjena, zato je odšel. Čez okoli pol ure se je pojavil Dane in pokljukal za kljuko. Vrata se spet niso odprla. Kazalo je že, da bo odšel, a je namesto tega iz žepa potegnil voki-toki in nekaj rekel vanj, potem pa odšel. Ko sta to videla, sta se poslovila od računalničarja in odšla. Na poti domov sta ugotovila, da sta možna dva krivca: Dane in Ivan. Ampak to še ni bilo dovolj. Potrebovala sta dokaze. Nobeden od osumljencev ni dejansko vstopil v razred, samo pogledala sta, če je odprt. Za to bi lahko imela tudi kakšen drug razlog. Ko sta naslednji dan prišla v učilnico, sta Loli poročala o ugotovitvah in še malo preiskala razred. Tokrat sta odkrila pravo sled: sledi

prstov na zunanji okenski polici in udrtino na notranji. Ker še vedno nista imela povsem logične razlage za vse to, sta šla spet v računalnico. Zdaj sta gledala kamero pred oknom njihovega razreda. Tokrat sta zadela žebeljico na glavico. Okoli pol štirih se je k njihovem oknu v prvem razredu prikradel Stane Sixtynine. V rokah je držal kavelj, ki je bil navezan na dolgo vrvi. Zavihtel jo je in v prvem poskusu zadel okno njihovega razreda ter zataknil kavelj za okensko polico. Splezal je po vrvi, se oprijel okenske police in splezal v razred. Ko se je čez nekaj časa vrnil k oknu, je v roki držal ređovalnico. Z njo se je spustil po vrvi, povlekel kavelj k sebi in odšel. Ko sta videla ta posnetek, jima je bilo takoj vse jasno. Pohitela sta v razred in vse razložila učiteljici.

Že naslednji dan so skupaj z Danetom, Ivanom, Stanetom in ravnateljem sedeli za mizo na resnem pogovoru. »Kako sta ugotovila, da sta bila Stane in Dane?« je vprašal ravnatelj. »Na začetku se je zdelo, da je tat zelo dobro zabrisal sledi, ampak jih je veliko tudi pustil. Tudi če je Stane nosil rokavice, da ne bi pustil prstnih odtisov, so ju izdale druge sledi, predvsem pa kamere, ki jih nista zakrila,« je povedal Miha. »Kaj se je pravzaprav zgodilo?« je vprašal ravnatelj. »Dane je popoldne prišel pogledat, če je učilnica zaklenjena. S sabo je imel voki-toki, da je Stanetu lahko povedal, ali so vrata zaklenjena. Stane je prej poskrbel, da je Špela, ki ji je učiteljica naročila, naj zapre okna, pozabila zapreti enega, saj jo je zmedel s tem, ko se je pojavil pod oknom in začel govoriti z njo.

Narisala: Ajda, 6. a

Potem ko je Dane ugotovil, da so vrata zaklenjena, je po voki-tokiju sporočil Stanetu, da je čas za akcijo. Stane se je približal oknu, vrgel kavelj, s čimer je naredil udrtino na okenski polici, potem je po vrvi splezal do okna, se oprijel okenske police, s čimer je pustil sledi prstov v prahu na njej, vzal ređovalnico, se spustil po vrvi in odšel. Še vedno pa ne veva, kdo je potem zaprl okno,« je zadevo povzel Kostja.

»Jaz sem ga,« je rekla čistilka Jill, ki se je prikazala med vrati. »Ko sem takrat okoli petih prišla čistit, sem zaprla okno,« je povedala. »Torej je vse jasno. Kriva sta Dane in Stane. Dobila bosta kazen in ukor,« je rekel ravnatelj. »Kar pa se vaju tiče,« se je obrnil k Mihi in Kostji, »dobita veliko nagrado.« »Samo malo,« se je oglasila učiteljica, »še vedno ne vemo, kje je redovalnica.« Stane je segel v torbo in iz nje izvlekel ukradeno redovalnico ter jo podal učiteljici. Ravnatelju je bilo to dovolj in je že vstal, da bi odšel. »Samo malo,« je rekel Kostja, »imam še eno vprašanje.« Obrnil se je k Ivanu: »Zakaj si ti prišel k razredu?« »Hotel sem vprašati učiteljico nekaj o testu,« je odgovoril. »Toda zakaj si ukradel redovalnico ti, Stane? Saj si imel vedno dobre ocene.« »Jaz, ja, Dane pa ne in sem mu hotel pomagati, da bi malo »popravit« svoje ocene. Ko je predlagal svoj načrt, sem bil takoj za. Kdo pa bi pomislil, da bi tat redovalnice prišel skozi okno v prvem nadstropju,« je rekel. »Ampak očitno ste naju spregledali,« ga je dopolnil Dane.

Dane se je po tem nesrečnem dogodku začel pridno učiti z učiteljico, ki mu je rade volje pomagala. Kostja in Miha sta že čez en teden dobila nov primer. Konec dober, vse dobro. Vse? To bomo pa še videli, si je mislil ravnatelj.

Erazmusov obisk Špancev

Moj Španec, ki je gostoval pri meni, se je imenoval David Huan Robles. Prišel je iz Madrida, glavnega mesta Španije. Star je 12 let in visok približno 155 cm. Zelo rad igra nogomet, se druží, bil pa je tudi zelo komunikativen, saj se je zelo rad pogovarjal in spoznaval z drugimi Slovenci. Ko sva bila pri meni doma, sva skupaj igrala igrice, se pogovarjala, igrala nogomet ...

Drugi dan me je David spoznal Španci, ki so bili zelo komunikativni, kar me je zelo presenetilo. Z njimi sem se dobro sporazumeval, kajti tudi oni so bili zelo prijazni do mene in ostalih Slovencev. Skupaj z njimi smo imeli zajtrk, kjer smo se malo hecali, si govorili vice ... Nato smo jim postavili kratek kviz o Sloveniji, da smo izvedeli, koliko vejo o njej.

Medtem ko smo imeli pouk, so si Španci ogledali našo novo in staro šolo, po ogledu pa smo vsi skupaj odšli na kosilo. Nato pa smo odšli v park Tivoli, kjer smo imeli slovenske in španske igre. Meni je bilo tam zelo všeč, saj smo se vsi imeli zelo lepo. Po zaključku smo se odpeljali z avtobusom do šole, kjer smo pobrali svoje nahrbtnike in odšli domov.

Naslednji dan sva se skupaj s Špancem Davidom zbudila, pripravila in odšla v šolo. Ta dan smo imeli celodnevno ekskurzijo na Bled. Ob 9.00 smo se z avtobusom odpeljali do Bleda, kjer smo se sprehajali okoli Blejskega jezera, nato pa smo se tudi s čolnom zapeljali do otoka. Tam smo si lahko kupili spominke in tudi naročili sladoled. Nato smo se še malo sprehajali okoli Blejskega jezera, dokler ni prišel avtobus. Z avtobusom smo se nato odpeljali nazaj v šolo. Španci so bili zelo navdušeni, saj kar niso mogli verjeti, kako lepo je tam. Nato sva se jaz in moj Španec odpeljala domov, pojedla večerjo in odšla spat.

V sredo, ko sva se zbudila, sva se pripravila in odšla z avtobusom do šole. Ko sva prišla, smo se Španci in Slovenci mešano razdelili v dve skupini. V skupini, v kateri sem bil jaz, smo delali špansko hrano. Naša jed se je imenovala krompirjeva tortilja. Bila je zelo okusna in zelo sem se veselil, da sem poskusil špansko hrano. Po tem smo imeli športne igre, ki so bile zelo zabavne. Potem smo Špance učili slovenščino, Španci pa so nas učili španščino. Po učenju jezika smo imeli kosilo, nato pa smo z avtobusom odšli v center Ljubljane in si jo tudi ogledali. Nekoliko smo se sprehajali, kupili spominke ali pa sladoled oziroma sladico. Ko smo se vrnili iz centra, smo vsi

skupaj odšli v restavracijo na pico, nato pa sva s Špancem odšla domov, igrala nogomet in kmalu odšla spat.

Naslednji dan v četrtek smo v šoli najprej imeli zajtrk in nato športne igre. Nato smo se z avtobusom zapeljali do Predjamskega gradu ter si ga ogledali – ta ekskurzija je bila Špancem zelo všeč. Vrnili smo se do šole.

Naslednji dan sva se z Davidom pripravila in moja mami naju je odpeljala v šolo. V šoli smo igrali družabne igre in kahoot. To popoldne smo bili prosti, zato sva s Špancem pojedla kosilo doma in se odpravila v trampolinski park Woop. Kasneje sva odšla na večerjo v McDonald's.

Naslednji dan v soboto je bil zadnji dan, ko sva bila skupaj. David je spakiral svoje stvari in se pripravil, jaz in moja mami pa sva ga odpeljala do šole, kjer je Špance čakal avtobus. Posloveli smo se in si izmenjali telefonske številke ... Nato smo se še poslovili in naši prijatelji so odšli.

Adian, 6. b

ALI

**KAKO SMO
OSMOŠOLCI
PREŽIVELI 3 DNI
V POLHOGRAJCIH**

Vse se je začelo v četrtek, 25. 5., ob šestih zjutraj, ko sem mami stisnila poljub na lice in se odpeljala s prijateljčino mamo do zbirališča v Gunccljah. Ko smo se vsi učenci in voditelji pohoda zbrali, smo pričeli z našo pohodniško avanturo.

Po uri hoje smo se povzpeli na naš prvi vrh oziroma na Sveto Katarino, kjer smo imeli težko pričakovan zajtrk. Po kratkem oddihu smo se ustavili pri spomeniku *Borcem in umrlim v taboriščih*. Od tod naprej smo nadaljevali po cesti, ki nas je vodila skozi gozd, v katerem nas je senca prijetno ohladila. Po dveh dolgih urah smo le prišli do predzadnjega postanka, kjer smo imeli dolgo pavzo. Od tistega postanka naprej se je začela obupna pot po cesti, ki se je vlekla, bilo je soparno in nič prav zabavno, kajti vodila je na vrh hriba. Cesta se je vzpenjala in vzpenjala, mislila sem, da se ne bo končala. Po določenem času sem le prišla do cilja in s skupino smo se odpravili do senika, kjer smo tudi prespali. Fantje iz skupine so nam pripravili seno, na katerem smo spali. Medtem je prispela naša večerja. Bili smo tako lačni, da smo zadnji atom energije porabili za to, da smo lahko do avta s hrano bežali. Ko se je ta ustavil, smo si vsi oddahnili in nekaj pojedli. Zatem smo imeli prosti čas, ki sem ga izkoristila za risanje, umivanje in pranje zob ter za pripravljanje spalne vreče. Strah pred spanjem na senu se je razblinil v tistem trenutku, ko sem se namestila v spalno vrečo in v minuti padla v globok spanec.

Zaradi mukanja krav sem se zbudila okoli četrte ure zjutraj, a ker sem bila preutrujena, sem ponovno zaspala. Drugič sem se zbudila sama od sebe in ugotovila, da sva ostala samo še dva na seniku. Po zajtrku smo pot nadaljevali s težkimi nogami in nahrbtniki. Imeli smo vmesne postanke in kosilo na kmetiji. Tam so nam ponudili slastni golaž, katerega učinek je bilo poležavanje na travniku. Po daljšem počitku smo nadaljevali pohod po vijugasti cesti navzdol. Od določene točke smo se začeli strmo vzpenjati, pot je bila lepa in v sebi sem začutila mir. Ob sončnem zahodu smo prišli do senika z gostilno. Bila sem žejna, lačna in utrujena kot vsi ostali, a po večerji smo zopet

dobili energijo. Ponoči smo celo pekli jabolka in hrenovke nad ognjem, ki je bil neprijetno vroč. Ko je ugasnil, smo šli spat. Bilo je zelo prijetno spati po tako dolgem dnevu hoje, pa tudi stopala so nas končno nehala boleti.

Zbudili smo se na kikirikanje petelina in takrat smo vedeli, da je čas za zajtrk. Nato smo se uredili in odpravili na našo zadnjo avanturo. Po štirih urah hoje smo končno prišli do vznožja Grmade oziroma do našega zadnjega velikega vzpona. Ta je bil izjemno naporen in dolg, kajti na postanek pod vrhom smo prišli po dveh urah. Tam smo se okrepčali, nato smo se odpravili po hribu navzdol. Nazaj grede so bile noge težke, a vodil me je optimizem na misel, da se bo pot končala v hladnih bazenih Atlantisa. Tako je tudi bilo, saj so nas v Gunccljah pričakali starši z nasmeški na obrazih in dolgimi objemi.

V Atlantisu se je naše tridnevno druženje zaključilo, a v srcu bodo ostali še dolgo lepi občutki z naših pohodniških dni.

Anjali, 8. d

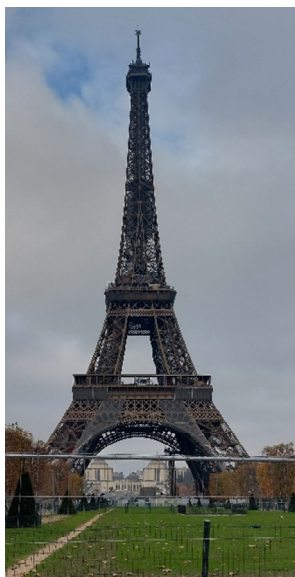

EKSKURZIJA V PARIZ

V četrtek, 1. 12. 2022, so se učenci 7., 8. in 9. razredov francoščine odpravili na tridnevno ekskurzijo v Pariz. Izlet se je začel z večurno vožnjo z avtobusom v večernih urah, prihod v Pariz pa je oznanila jutranja zarja. V treh dneh so tako učenci obiskali najbolj znane znamenitosti Pariza, ki so bile v prazničnem času tudi lepo okrašene.

1. DAN

Slika 1: Eifflov stolp

Slika 2: Razgled Z Eifflovega stolpa

Prvi dan so se učenke in učenci najprej povzpeli na enega izmed najvišjih vrhov v Parizu – na Eifflov stolp.

Njihovemu ogled je sledila enourna vožnja z ladjo Batobus okoli mesta. Kljub oblačnemu vremenu so si lahko ogledali večji del mesta.

V času kosila pa so obiskali latinsko četrt, kjer so imeli eno uro, da obišejo kakšno restavracijo v bližini.

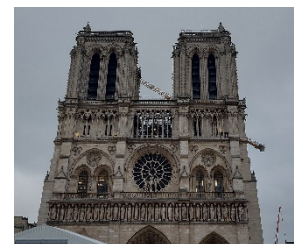
Na koncu dneva so si ogledali še znamenito katedralo Notre-Dame, ki je v letu 2019 delno pogorela, zato so jo v času njihovega obiska še vedno restavrirali.

Še zadnja destinacija njihovega dneva pa je bil trgovski center Forum des Halles.

Do hotela so se pripeljali z metrojem.

Slika 3: Vožnja z ladjo Batobus

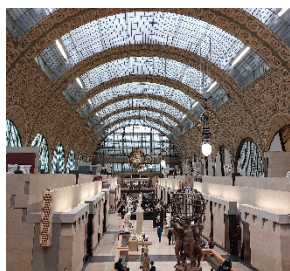

Slika 4: Katedrala Notre-Dame

Slika 5: Znamenita smreka v trgovskem centru Forum des Halles

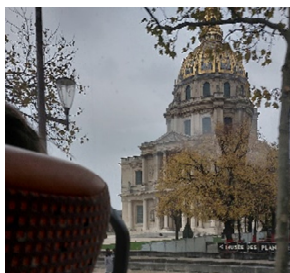
2. DAN

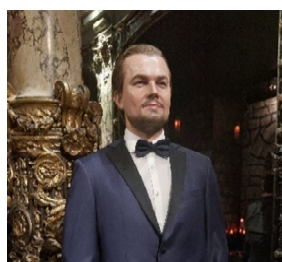
Slika 6: Muzej Orsay

Drugi dan se je začel z jutranjim odhodom na metro vse do muzeja Orsay. Na poti od metro postaje pa vse do muzeja so si skupaj ogledali še ta predel mesta.

Nato pa so si z avtobusom ogledali še Napoleonovo grobnico in njegov trg.

Slika 7: Napoleonova grobnica

Slika 8: Leonardo DiCaprio v muzeju Grevin

Njihov ogled se je nadaljeval z obiskom posebnega muzeja Grevin. Muzej je sestavljen iz številnih iluzij, a najpomembnejše je, da ga sestavljajo voščene lutke znanih osebnosti.

V poznih urah so se odpravili še na hribček Mont-Marte in si na njem ogledali znamenito katedralo Sacre-Coeur. Ko smo hodili do restavracij, smo na poti zagledali tudi Moulin-Rouge.

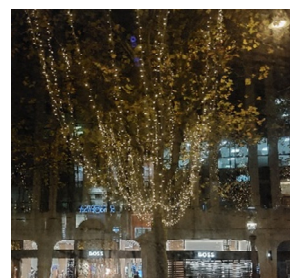
Sledil je ogled slavaloka zmage in Elizejskih poljan z avtobusom, ki so izgledale še posebno osupljive zaradi okrašenosti dreves in mračnega ozračja, ki jih je že obdajal.

Slika 9: Katedrala Sacre-Coeur na hribčku Montmartre

Slika 10: Moulin Rouge

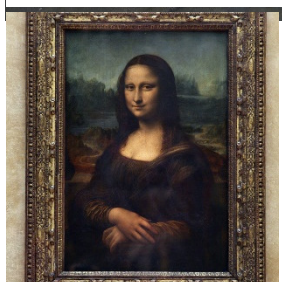

Slika 11: Razsvetljene Elizejske poljane

3. DAN

Slika 12: Muzej Louvre

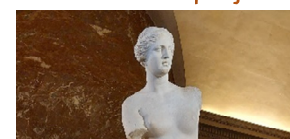
Slika 13: Mona Lisa v Louvru

Tretji dan so začeli z odhodom na metro, s katerim so se odpeljali do muzeja Louvre. Tam so si ogledali sliko Leonarda da Vincija, Mona Liso, ter tudi vse druge bolj znane umetnine.

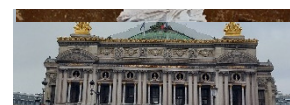
Od zunaj so si tudi ogledali Pariško opero, ki slovi po številnih predstavah.

Čisto na koncu so odšli še v muzej Fragonard, ki najbolj slovi po njihovih parfumihi ter ostalih izdelkih za nego.

Njihov izlet se je tako končal 3. 12. 2023, utrujeni in hvaležni učiteljem so se popoldan odpravili nazaj na vožnjo z avtobusom. Prispeli so v zgodnjih jutranjih urah.

Slika 14: Kip Venus of Milo

Slika 15: Pariška opera

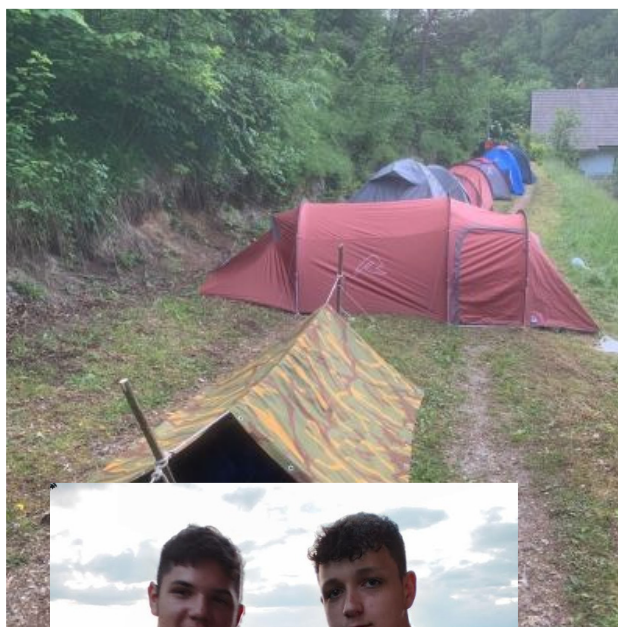
Slika 16: Parfumi v muzeju Fragonard

Učenke 9. razredov

Naši devetošolci sodelujejo tudi v programu MEPI. To je mednarodni projekt, ki je namenjen kvalitetnemu preživljanju prostega časa mladostnikov. Učenci so celo šolsko leto aktivni na treh področjih; naučijo se novih veščin, so aktivni pri izbranem športu in opravljajo prostovoljno delo v vrtcu, podaljšanem bivanju ali domu starejših občanov. Njihovo vodilo so osebni cilji, ki si jih zastavijo na začetku šolskega leta in temelji na samozadostnosti, samooskrbnosti in kolektivnem duhu. Program se zaključi z dvema odpravama, s poskusno in kvalifikacijsko odpravo. Ker morajo na odpravo oditi dobro pripravljeni, smo v mesecu marcu organizirali MEPI vikend, kjer so spoznali osnove orientacije, prve pomoči, se naučili postavljati šotore, lepo spogledovati in kuhati v naravi. Na odpravi morajo prehoditi vsaj 24 km, se na poti čim manjkrat izgubiti, skuhati topel obrok, da pa se ob tem zabavajo najverjetneje, ni potrebno govoriti.

Priznanja in mepijske medalje sta na letošnji valeti podelili kapetanki MEPI programa Barbara Rubin in Polona J. Frelih.

Program so v letošnjem šolskem letu uspešno zaključili in osvojili bronasto priznanje: Ana Pretnar, Katarina Vencelj, Rozalija Močilnikar Habjanič, Zarja Urškina Podboršek, Manca Jakopič, Tia Medica, Nina Debelak, Jovana Grujič, Taja Guid, Filip Primon, Fedja Jakopič, Lian Hren Kovačič, Mark Bigec, Nal Avsec, Ruben Kogovšek, Rok Maček, Svit Novak Kač, Mladen Bainović,

IZRAŽANJE PREKO RISB

»V življenju doživiš veliko stvari, iz katerih se tudi učiš, pridobivaš izkušnje, ki ti dajejo nov pogled in drugačno razmišljanje. Na srečo se tudi v slabih izkušnjah najde dobro!«

Ana Šarc, 9. c

A.